

“DeKlepel”
Parochieblad
“Sint Willibrordus”
Neerkant.
16^e jaargang no 1
september 1973

NEERKANT HEEFT ZIJN KERK TERUG

(Op 1ste Pinksterdag 9 juni 1946 in gebruik genomen)

Bij de hevige gevechten, die nu (1946) ruim anderhalf jaar geleden om de bevrijding van ons dorp woedden, werd naast de vele woningen ook de fraaie parochiekerk onherstelbaar vernield. Wat het verlies van een kerk voor een parochie betekent, kunnen alleen zij ten volle beseffen, die dit kostbare bezit verloren.

In april 1945 werd onder leiding van de aannemersfirma G. Hermes van Lieshout met de sloperswerkzaamheden van de oude kerk begonnen. Er moesten wegens materiaalgebrek zoveel mogelijk oude stenen ter beschikking komen voor de nieuwbouw, waardoor de afbraak enige tijd in beslag nam. Kwam de Noodpastorie enkele maanden geleden gereed, thans is ook de Noodkerk gebouwd, volgens een tekening van architect van der Sluis uit Eindhoven en de aannemersfirma kan met voldoening op dit werk terugzien.

De nieuwe Noodkerk is aanmerkelijk groter dan de oude parochiekerk. Het dak is uit boshout vervaardigd en met stro gedekt. De nok is 10½ meter en de haan op het torentje is 16 meter. De witte kleur geeft het gebouw een aangenaam effect. In het torentje hangt het Angelusklokje, waarvoor door de parochianen ruim f 2200.- werd bijeengebracht.

Eenvoudig als het exterieur is ook het interieur van het gebouw. De pijlers, die het dak schragen, de lampenkronen, zijn van boshout vervaardigd. De vloer bestaat uit ruwe stenen. Doch het gebouw biedt voldoende ruimte, want er zijn 400 zitplaatsen. Slechts het hoofdaltaar en de gerestaureerde communiebanken zijn de enige stukken die van de oude parochiekerk zijn overgebleven.

Sinds de bevrijding werden de heilige diensten in een kleine zaal van het klooster verricht, zodat de vreugde bij de tot standkoming van de nieuwe noodkerk algemeen is. Op de 1ste Pinksterdag had de inzegening en het in gebruik nemen van het nieuwe kerkgebouw plaats. In de heilige missen, die nog in de oude noodkerk werden opgedragen, vernamen de parochianen, dat de inwijding reeds was geschied, zodat de solemnele hoogmis zonder voorafgaande plechtigheden om half elf zou aanvangen. Reeds even na tien waren alle plaatsen, met uitzondering van de twee aan weerszijden gereserveerde voorste banken, bezet. Een bloemenpracht van leliën en hortensia's prijkte aan het hoofdaltaar en zijaltaren. Ontroerend was het monument, waarop het Angelusklokje begon te luiden, de eerste maal sedert de Duitsers de hand sloegen aan de klokken van de oude parochiekerk. Omstreeks half elf werd het Allerheiligste in processie onder het zingen van het Lauda Sion naar de nieuwe noodkerk overgebracht. Direct achter de zeereerwaarde Pastoor Wolters, rector van Swelm en pater Bellemakers volgde het kerkbestuur. Verder merkten wij op: Mr. R.J.J. Lambooy, burgemeester, A. van Griensven, secretaris, A. Swinkels, A. van de Eynden. Wethouders, de heer G. Hermes van Lieshout, hun uitvoerders en architect van der Sluys uit Eindhoven. De solemnele H. Mis werd opgedragen door de zeereerwaarde heer pastoor Wolters met assistentie van rector van Swelm en pater Bellemakers voor het geestelijk en tijdelijk

welzijn van de parochie. Het mannenkoor zong de Pinkster mis met de vaste gezangen uit de driestemmige Missa Secunda van Moortgat; de zeereerwaarde heer pastoor Wolters hield de feestpredikatie. Hij dankte naast God in het algemeen allen, die hun steun en medewerking bij de bouw van de nieuwe noodkerk hadden verleend. In het bijzonder ging zijn dank uit naar de Bisschop voor de ondervonden steun en de directie van de aannemersfirma, die geen moeite had gespaard om met het beschikbare materiaal van het kerkgebouw te maken wat ervan gemaakt kon worden. De zeereerwaarde heer Pastoor Wolters wees erop, dat, hoewel het kerkgebouw om zijn tijdelijke bestemming niet was geconsacreerd, toch het Godshuis was en wees de gelovigen erop, altijd de eerbied in Zijn huis te bewaren. Hij eindigde met de hoop uit te spreken dat de gelovigen, nu de zeer moeilijke omstandigheden, waaronder voorheen, wegens de zeer geringe plaatsruimte moest worden mis gehoord, waren weggenomen, dikwijls heilige missen zouden bijwonen. Met het zingen van het Tantum Ergo en de zegen van het Allerheiligste werd de plechtigheid gesloten. Speciaal op deze Pinkstermorgen zullen de parochianen van Neerkant God gevraagd hebben, dat hij de sporen van het oorlogsgeweld spoedig geheel moge uitwissen. Met Gods zegen op 's mensen arbeid zal Neerkant weer eens worden een bloeiend en welvarend dorp in het schone Peelland.

Aldus "Het Licht", Weekblad van Deurne - 15 juni 1946.

Behalve het hoofdaltaar en de communiebanken was ook nog uit de oude kerk de doopvont, de eiken credens, de mooiste paramenten, enkele vanen, het Triomf- en Missiekruis en een tiental banken van acht plaatsen, de Godslamp en vele kandelaars.

Nota: de bedoelde kerk is het gebouw dat later na een geweldige restauratie en verbouwing de Jeugdhof werd. De doopvont staat in de tegenwoordige doopkapel. Het deksel van de doopvont is na de oorlog gerestaureerd en de opbouw is eenvoudiger geworden. De eiken credens, (in dit geval de ladekast met opbouw) staat in de sacristie. Veel paramenten en veel kandelaars zijn er niet meer. Waar de Godslamp gebleven is, weet ik niet. En over de Communiebanken heb ik geen gegevens.

Pastoor Jan de Wert